

§ 23.

Господа душеприказчики держатъ вѣренъ счетъ на сичкій атъ приходъ и расходъ, когото, като ся сварши година та, представляватъ дѣто требува. Секи петъ години праватъ отъ годишни тѣ счетовѣ кратка вѣдомость, която печататъ и раздаватъ на любопитни тѣ. Като ся утврди завѣтъ атъ, тій го печататъ съ Българскій атъ и Грецкій атъ преводъ, и го раздаватъ по сички тѣ мѣста. Това го праватъ и секога, кога ся покажи нужда.

§ 24.

Горѣ реченно то е главно то распоряженіе на воля та ми, по кое то требува да вървятъ. Оно са полага на сичкій атъ капиталъ, дѣто завѣщавамъ вѣчно на полза за Габровско то учебно заведеніе.

§ 25.

Като минатъ двадесетъ години Гг. душеприказчики забиратъ да получаватъ по билетъ атъ № 530. 1843 година 16 день Февралія отъ сичка та сума, что ся умножи отъ проценти тѣ, секагодишни тѣ проценти, кои то, както е горѣ реченно, ся употребляватъ за полза на Габровското учебно заведеніе, както и проценти тѣ на первый атъ билетъ, точию съ тая разлика. чи тогава пишатъ въ Габрово, да имъ испроводятъ за ученіе, не единого, но три юноши, пакъ за Одесски тѣ семинаристи отдѣляватъ не сто но сто и петдесетъ рубли сребарни.

§ 26.

Така Гг. душеприказчики тѣ, като ся сварши и четридесетъ годишній атъ срокъ, получаватъ секагодишни тѣ проценти и отъ сичка та сума, что ся набра отъ четридесетгодишни процен-